

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 737/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Raiffeisen banka АД Београд, против тужених: АА и ББ из ..., решавајући о сукобу надлежности Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Лесковцу, у седници већа одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Лесковцу.

Образложење

Тужилац је као извршни поверилац дана 04.03.2020. године Основном суду у Лесковцу поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе против извршних дужника АА и ББ из ... У предлогу је навео да се у случају стављања решења о извршењу ван снаге по приговору дужника, предлог има сматрати тужбом.

Решењем о извршењу Основног суда у Лесковцу И Ив 158/20 од 06.03.2020. године, одређено је предложено извршење на основу веродостојне исправе. Против наведеног решења тужене су као извршни дужници изјавиле приговор.

Основни суд Лесковцу је решењем Ипв Ив 29/2020 од 18.09.2020. године, усвојио приговор извршних дужника, одредио да ће се поступак наставити као парнични поступак поводом приговора против платног налога и решио да списе предмета достави Трећем основном суду у Београду, позивом на одредбу члана 90. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Трећи основни суд у Београду није прихватио месну надлежност, те је дописом П 45614/20 од 25.12.2020. године списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба месне надлежности.

Решавајући настали негативни сукоб надлежности у смислу члана 22. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 ... и 18/20), Врховни касациони суд налази да је за суђење у овом спору стварно и месно надлежан Основни суд у Лесковцу.

Према члану 39. став 1. Закона о парничном поступку, за суђење је опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Надаље, према члану 7. Закона о извршењу и обезбеђењу (“Службени гласник РС”, бр. 106/2015, 106/2016, 113/2017 и 54/2019) за одлучивање о предлогу за извршење или обезбеђење опште месно надлежан је суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште.

Одредбом члана 65. ЗПП прописано је да ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1), да овај споразум важи само ако је писмено састављен и ако се тиче одређеног спора или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа (став 3) и да исправу о споразуму тужилац мора приложити уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности.

Према стању у списима, тужилац има седиште на територији града Београда, општина Нови Београд. Чланом 18. Уговора о кредиту бр. ... од 26.06.2007. године, закљученим између тужиоца и првотужене, уговорне стране су се споразумеле да ће евентуалне спорове по овом уговору решавати надлежни суд у Београду.

Међутим, на основу овако закљученог споразума о месној надлежности није могуће установити надлежност Трећег основног суда у Београду. Пре свега, самим уговором закљученим између парничних странака није тачно одређен месно надлежан суд. Надаље, у време закључења Уговора о кредиту, на територији Града Београда постојало је пет општинских судова, док је сада судска надлежност на територији Града Београда у првостепеном парничном поступку, у овој врсти спорова, подељена између три суда – Првог, Другог и Трећег основног суда у Београду. Код оваквог стања ствари, за даље поступање у случају изјављивања приговора не постоји тачка везивања која би установила надлежност Трећег основног суда јер тај суд, у тој форми, није ни постојао у време закључења предметног уговора.

У том смислу, надлежност суда за поступање у овом предмету одређује се на основу општих правила о месној надлежности, тј. на основу одредбе члана 39. став 1. Закона о парничном поступку, из ког разлога је применом одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић